

OLVASÓSZOLGÁLAT

LEVÉLCÍMÜNK: DÉLMAGYARORSZÁG SZERKESZTŐSÉGE,
SZEGED, SAJTÓHÁZ, PF.: 153. 6740.
TELEFON: 12-825.

Kellemes volt a karácsony

„A Forrás Szálló és Gyógyüdülő Igazgatósága és dolgozói szeretettel meghívják Önt december 24-én, 15 órára, ingyenes karácsonyi műsoros estebédre...” – Gyönyörűen megterített ebéd, hatalmas feldíszített karácsonyfa, nívós műsor várta az ünneplőben megjelent nyugdíjas vöröskereszt tagokat. Ebéd: finom leves, sült csirke, burgonya, diós-, mákos beigli. Ingyen! Történt még ilyen, ezen a karácsonyon valahol? A körülbelül száz nyugdíjasnak sokáig élmény marad a kedves, udvarias felszolgálás, a fogadtatás. Minden asztalon égő karácsonyi gyertya, a műsor és a háttérzene meghitt, igazi „boldog” karácsonyt idézett.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani a Forrás Szálló és Gyógyüdülő Igazgatóságának és dolgozóinak ezért a nem mindennapi vendéglátásért. Kívánok nekik boldog új esztendő, békés, boldog napokat kedves családtagjaikkal együtt – minden jelenlévő nevében. Köszönetet mondok továbbá a rókusai Vöröskereszt vezetőjének, Márkus Mihálynének és férjének, akik egész évben – fáradságot nem ismerve – szervezik életünket. Kirándulásokkal, ajándékokkal, hetente egyszeri találkozókkal teszik elviselhetővé életünket. A betegek látogatásával pedig Márkus Mihályné viszi a vígasztalást, a kicsiny, de szíves

ajándékokat. Nekik is boldog, egészségben gazdag új évet kívánok tagjaink nevében:

Katona Györgyné
Csongrádi sgt. 96/B.

December 20-án délután egyhívás kapcsán részt vehettem a Kálvária sugárúti idősök otthonában rendezett karácsonyi koncerten, amelyet az Odessa II. számú iskola tanulói adtak az otthon lakóinak. A karácsonyi dalokból összeállított műsor igen nagy tetszést aratott, mesteri módon készítették elő a csúcspontot jelentő Kis gyufaáruslány című gyönyörű zenés színdarabot is, amelyet az iskola színjátszó csoportja adott elő. A gyerekek játéka bizony könnyeket csalt a szemekbe, de ezek a könnyek nemcsak a meghatottság, hanem a hála könnyei is voltak. Amikor a műsor végén, a gyerekek gyertyafénynél, csillagszórókat adva az idős emberek kezébe, együtt énekeltek a Csendes éj, éreztük igazán az önzetlenséget és a szeretetet, amely a műsor minden szereplőjéből sugározott.

Az otthon minden lakója nevében megköszönöm a gyerekeknek, tanáraiknak ezt a nem mindennapi, meghatározó élményt és további sikereket kívánok nekik:

Molnár Miklósné

Gyémánt könnycsepp a Délmagyarért

A Kálvária sugárúti új nyomda bejárata előtt nagy a forgalom, jönnek-mennek az autók, a gyalogosok. Néha egy-egy sétáló, levegőző kismama, nyugdíjas is fel-feltűnik a hétköznapi forgatagban. December 24-én a késő délutáni órákban – szentestve lévén – kiürült a sugárút. Elvéve egy-egy autót, egy-egy gyalogost. Szolgáltatásban lévén magam is a szentestve, a családra gondolva néztem meg a kihalt utcát. Szinte fel sem tűnt, hogy csoszogva, nézelődve, meg-megállva, a nyomda előtt különösen sokat időzve, elballagott egy bácsika. Kicsit később, mikor már harmadszorra történt ugyanez,

kaptam észbe. Fölmarkoltam gyorsan az aznapi Délmagyarország és Délvilág ünnepi számát és kissé távolabb utolérve a kezébe nyomtam szó nélkül. Könnyes szemmel mondta: „Isten áldjon meg benneteket fiam, egyedül élek, pénzem nincs, mert kicsi a nyugdíjam – gondoltam becsengetek, de féltem. Így már nekem is hozott valamit a Jézuska!”

Mit tagadjam, nekem is összeszorult a torkom. Kedves jó honatyák, mikor mosolyoghatnak már végre a kisnyugdíjasok?

Vajda János
Budapesti krt. 17/A

Ami még a Lehotka-ügyhöz tartozik

A január 4-i számban megjelent cikkből s az előzményekből igencsak az a megállapítás tehető, hogy Lehotka Gábor és Varnus Xaver öntudatos, komoly művészek, akiknél a művészet a legfőbb és minden. Mindegy az, hogy a pártkongresszuson vagy a Fogadalmi templomban játszanak, vörös vagy nemzetiszín szalagot tesznek a mellükre – csak a művészetük érvényesüljön. Szeretnék, ha ezt a jogukat mindenki elismerné.

Nos, azért a művészetet kívül más is van a világon. Vannak öntudatos hívó emberek is, akiknek nem mindegy, hogy a templomukban milyen művészt játszik. Olyan-e, aki a művészet mellett istenhívó, vagypedig hit nélküli, netán vallásellenes. A „Párt” hit- és hívóellenes volt. Sokan talán végső kényszerűségből léptek be a hívók közül, de az ilyenekből bajosan lett egyvalaki is párttitkár. Úgy látszik, kivizsgálás tárgya még, hogy érintett művésztünk ily minőségben ártott-e a vallásnak vagy a hívóknak vagy sem.

A sajnálatos nagy porverés folytán, mely ebben az ügyben keletkezett, már nagyon sok hívó tudja Lehotka Gábor párttitkár voltát és bizony megbotránkoztatónak tartanak meghívását a templomba, amikor más művészt is lehetne kapni. *Megkérdezheték: a*

plébánosnak mindegy, hogy párttitkár orgonál a templomban vagy hívó művész?

Ha egy családhoz vendéget hívnak, a meghívónak joga van választani, kit hívjon meg. A családnak szimpatikusabbat fogja választani, a másikat mellőzni.

– Nos, erről van szó. Arról, hogy nem kitiltás, nem bosszú és nem „boszorkányüldözés” ez, mégcsak nem is a középszer lázadása a tehetségek ellen – mint Varnus Xaver mondja, arról van szó, hogy ha szabad öntudatos művészek lenni, akkor talán szabad öntudatos hívó embernek is létezni és választani a művészek között is olyat, akiről tudja, hogy hozzá közelebb áll – anélkül, hogy a nemhívó haragudnék vagy irigyelné templom kivüli művészi sikereit.

Úgy vélem, ezt kell még meglátni és figyelembe venni az ügy „helyzetében”.

A kivizsgálás alatt, ha hosszú ideig tart is, minden érzelmi csatározás, szenzációkeresés és porverés – a január 4-i cikk is – csak árthat az ügynek és mindkét oldalbelieknek.

Bottka Sándor István

A Varázsfuvola Szegeden

A Délmagyarország 1991. december 14-i számában a 16. oldalon *A Varázsfuvola Szegeden* című tájékoztatóban több hiba van:

1. 1991. december 5-én Mozart halálának 200. évfordulója van, írásukban „Mozart születésének 200. évfordulója” szerepel.

2. A kiállítás nem „1964-től tekinti át az opera szegedi előadásainak sorát”, hanem a kezdetektől, hiszen Szegeden 1964-ben volt az ősbemutató!

3. „Ehhez a kiállításához csatlakozik az a német nagykövetség által szponzorált tárlat, amely Mozart életét és

munkásságát vázolja”. Ez súlyos tévedés, és sértő az osztrákok számára, mivel a kiállítás a Salzburgi Mozarteum és az osztrák külügyminisztérium támogatásával jött létre, és Szegedre az Osztrák Kulturális Intézet jóvoltából, mégpedig a JATE német tanszéke osztrák lektorának, *Karl Heinz Auckenthalernek* a közvetítésével jutott el, aki egyébként december 5-én német és magyar nyelven nyitotta meg a kiállítást, és üdvözölte Szeged polgárait az osztrák nagykövetség nevében.

Dr. Gyémánt Csilla

Nem mindenki bűnös, akire a kapu rászól

December 18-i Olvasószolgálat rovatukban egy kedves olvasójuk, aki egyben a mi vásárlónk is és akinek neve és címe a szerkesztőségben van, egy „tévedés áldozata” lett a Szeged Nagyáruházban.

Tisztelettel és köszönettel yeszem, hogy vásárlónk a Délmagyarország nyilvánosságát is felhasználta a kínos félreértés tisztázása érdekében, mert így módot adott arra, hogy ugyanezen nyilvánosság előtt ismételt szöveg a jelzőrendszerrel. Lehetőséget adott, hogy ezúton is újílag kérjek elnézést és bocsánatot tévedésünkért az áruház minden dolgozója, a rendszerek, de mindenekelőtt a figyelmetlenséget elkövető eladónk nevében Öntől, az újságot írásával felkereső vásárlónktól és mindazon kevesektől, akik ártatlanul éltek meg néhány kínos percet a jelzés tisztázása érdekében mint „egy tévedés áldozata” áruházunkban. Eladónk felelősségvonnása természetesen nem maradt el.

Mint a levélíró írja, a kapu jelzésére a környezet felfigyelt és „mire tisztázódott a félreértés, már tömeg vette körül.” Így az eladónk által elkövetett hiba korrekciója, az osztály vezetője és a biztonsági őrs sűrű bocsánatkérése a jelzésre felfigyelt tömeg előtt történt, ezért a gyanú árnyéka sem vetődhet vásárlónk becsületességére.

A jelzőrendszer az év első felében állított üzembe. Ezt a rendszert az USA-ban kísérletezték ki és Belgiumban gyártják. Amerika és Nyugat-Európa áruházaiiban évtizedek óta eredményesen üzemel, jelzései biztonságosak. Magyarországon alig két éve

kezdték működtetni. Ez tehát nem a „letűnt rendszerből” itmaradt, „szocialista vívmány”, mint ahogyan alkalmazóival együtt az írást beküldő feltételezi, hanem éppen ellenkezőleg, egy új, nyugaton is bevált áruvédelmi rendszer, amelyre sajnos nagy szükség van áruházainkban, és amelyet magas ára ellenére egyre több helyen kényszerülnek alkalmazni. Az üzembehelyezést követően műszaki hiba miatt előfordultak téves jelzések. Akkor az újság hasábjain elnézést kértem. Ma már csak emberi mulasztás, figyelmen munkavégzés és a nem általunk elhelyezett jel okozhat téves jelzést.

A levél írójának igaza van, a vezetőik és eladók egyaránt a vevőkből élnek és még sokáig szeremének, ezért alapvető követelmény a jó áruvédelem. A jövőben csak azok dolgozhatnak közöttünk, akik nem csak udvariasak, hanem figyelmen kezelik a jelzőrendszert is. Azonban a legnagyobb koncentráció mellett sem tudjuk elkerülni azokat a jeleket, amelyek nem áruházunkban kerültek elhelyezésre.

Néhány példa: Japánban egy esernyőt gyárilag látnak el jelzéssel, amely nem került törésre a szállítás előtt. Így azt minden védő kapu jelzi. A többszöri jelzés eredménye, hogy ezeket az ernyőket már jól ismerjük és a helyszínen hatástalanítjuk, így többet és máshol nem fordul elő jelzés, de ezt a műveletet vevőnknek a saját érdekében meg kell várnia.

A többszöri vizsgálatot tiszta lelkiismerete

biztos tudatában türelmesen tűró vásárlónk tászkájából egy Londonból származó angol nyelvű könyvtári könyv került elő, aminek a jelzését nem törölték kiadásakor, mivel a világ nagy könyvtárai is ezt a módszert használják.

Előfordult, hogy Ausztriában vásárolt, általunk soha nem forgalmazott cipő adott jelzést.

Sorolhatnám tovább e példákat, de talán ennyi is elég bizonyíték, hogy felületes kezelés nem ismer országhatárokat.

Meggyőződésem, hogy a Nagyáruház városunk életének nélkülözhetetlen, szerves része, ezért fontosnak tartom, hogy a sajtó nyilvánosságán keresztül minél több vásárlónk tudja, mint ahogy mi tudjuk, nem mindenki bűnös, akire a kapu rászól.

Nekünk udvariasan, de határozottan a gép minden jelzését ellenőrizniünk kell, mert olyan jelzés, amely nem lopást jelez, egyre ritkábban fordul elő és a jelzésre visszaadott áru értéke milliós nagyságrendű és ebben nincs benne az a nehezen becsülhető érték, amelyet az áruvédelem léte miatt meg sem próbálnak elvinni.

Tévedéseinkért vevőinktől elnézést kérünk és valamennyi munkatársam nevében állítom, hogy nekünk ezentúl is a vevő a legfontosabb és mindent megteszünk a lehető legjobb kiszolgálásukért, de sajnos, a jelen körülmények között nem nélkülözhetjük a beépített áruvédelmi rendszert.

Bittó János,

a Komplet Kereskedelmi Rt. igazgatója

Távozik egy művész, és erről jut eszembe

„A szicíliai türannosz, II. Dionüsziosz vendéglátással és különféle kedveskedésekkel – Kedves Jóska! Megkaptam leveled, melyben lemondasz a Szegedi Nemzeti Színház Opera Tagozatának a vezetéséről. Személyesen sajnálom, hogy erre a döntésre jutottál.

Köszönöm eddigi tevékenységedet, mely alatt az operatársulat jelentős sikereket aratott! Üdvözléssel: Éva – igyekezett a Szürakuszaiból épp elutazni készülő Platont meggyőzni róla, hogy nem táplál iránta ellenséges érzületet, s így szólott hozzá: 'Bizonyosan sok rosszat mondasz majd rólam, Platon, filozófustársaidnak!' Platon azonban a megjegyzésen csak mosolygott, és a neki sok bajt okozó, erkölcsstelen zsarnoknak a következőt válaszolta: 'Az ég óvjon meg bennünket attól, hogy az Akadémián annyira hiányán legyünk a megbeszelendőknek, hogy te egyáltalán az eszünkbe juss!'”

Feljegyezte dr. Ványai Éva alpolgármester Kr. u. 1991. és Plutarkhosz Kr. u. 100 körül.

Idézte:

Rigó János

Ja! és még valami: „Jellemét mindenki maga szerzi, a hivatalt a véletlen szabja rá”. (Seneca)

Erdei Ferenc védelmében

A Délmagyarország 1991. december 31-ei *Kazán* című „humorézéki mellékletében” jelent meg Hanczár János, számomra eddig ismeretlen nevű poéta *Bunkó és pántlika* c. alkalmi versete. E kínrimekben bővelkedő „műalkotás” szót sem érdemelne, ha e műfajban megszokott csúsztatásokon túl bele nem foglalta volna szerzője e sorokat:

Makó népe áhitott az emberi szőér' jó éjszakát kívánt nekik az Erdei hóhér.

Akárhogy is értékelje valaki Erdei Ferenc 1944/45 előtti és utáni tevékenységét, hogy a szó valódi vagy átvitt értelmében szerette szülővárosa s általában a magyar nép hóhéra lett volna, ez szemem szédett hazugság, otromba rágalom: történelmi kegyeleltetés. Sajnálatos, hogy e sorok éppen abban a lapban jelenhettek meg, amely nyolc évtizede alatt, némileg még a nehéz időkben is, vállalta a város progresszív szellemiségét, melyhez Erdei Ferencnek magának is sok köze volt. Az alakulóban lévő Magyar Nemzeti Függetlenségi Front lapjaként 1944. november 19-én újra indult *Délmagyarország egyik szerkesztője lett*, s a lapban számos cikke is megjelent. Tudom, az akkori nemzeti összefogás alapvetően nem a lefektetett elvek

tiszta megvalósulásához vezetett, s a magyar történelem ekkor kezdődött szakaszának a végső eredménye egy újabb összeomlás lett, ám ez sem jogosít senkit arra, hogy rágalmazza a kor olyan vezető szereplőit, kiknek tevékenységében pozitív s negatív elemek egyaránt föllelhetők.

Erdei Ferenc mint egykoron a szegedi jogi kar hallgatója, író s tudós közéleti férfiú 1988-ban kapott tantermet a kor épületében; tavaly ugyanebben a megbecsülésben részesült Bibó István, akivel testi-lelki jóbarátként együtt indult, sokáig együtt is haladt, ám útjaik 1949/50-ben tragikusan elváltak. A közös útról való letérés azonban még nem lehet ok arra, hogy Erdei Ferencet egy, a magyar parasztságért megküzdött, a kor ferdítő hatásaitól s emberi gyengeségektől természetesen nem mentes életéért se szó, se beszéd, pusztán egy kénrím kedvéért valaki hóhérnak titulálja. *A humorban ennyire még ma sem ismerhetünk tréfát!*

Örülnek, ha szerkesztő úr, akár e sorok közlésével is, jelét adná annak, hogy a lap véget vet az ilyen s hasonló, történetileg teljesen megalapozatlan állítások terjesztésének: a malomalji, bundás indulatok szításának.

Ruszoly József

Újabb szeméttelap!?

Felmerült egy nehéz kérdés: mi lesz a Gyevi temetővel!? A lakók újabb szeméttelapet létesítettek? Legnagyobb sajnálatunkra igen. Sajnos, már tele vannak hulladékkal nemcsak az utcák, töltésoldalak... Ha a temetőt lezárták is, ez még nem ok arra, hogy teleszemétteljék! Járnak oda idősök, hogy meglátogassák volt szeretteiket. Sokan sírva fakadtak a szomorú látványtól és kérdezik:

miért? Tényleg, miért? Hol vannak a temetőöcszök? Sajnos, ők már nincsenek. Egy temető szent hely, mivel érdemelte ki, hogy „meg-alázzák”?

Nagyon kérünk minden kedves lakót, ne szemelje agyon az utcákat, a temetőket, épp elég szemetekek így is!!!

Török Nikolett VIII/B

Csongor Téri Általános Iskola természetvédő csoport

SZERETNÉM MEGTUDNI

ROVATUNKBAN OLVASÓINK KÉRDÉSÉRE ADUNK VÁLASZT, ILLETVE SEGÍTSÉGET.

LEVÉLCÍMÜNK: DÉLMAGYARORSZÁG SZERKESZTŐSÉGE,
SZEGED, SAJTÓHÁZ, PF.: 153. 6740.

Fizetett ünnepre járó díjazás

Gy. I. Szeged. *Szeretné tudni, hogy karácsony két napja fizetett ünnepnek számít-e? Jár-e munkabér ezekre a napokra annak, aki nem dolgozik, illetve milyen munkabérré jogosult az, akit ezeken a napokon munkára berendelnek?*

A karácsony két napja munkaszüneti nap, s erre a napra átlagkereset jár. Az átlagkereset annyi napra jár, amennyivel a rendszeres heti, illetőleg havi munkaidő a munkaszüneti nap következtében megrövidül. De nem jár munkabér akkor, ha a munkaszüneti nap a munkavállaló heti pihenőnapjával, vagy a munkavállaló napi pihenőnapjával vagy szabadnapjával esik egybe. Ilyenkor ugyanis a munkaidő nem rövidül meg, a munkavállalót tehát nem éri keresetvesztés.

A havidíjas munkavállaló

munkabére a munkaszüneti nap díjazását magában foglalja.

Ha a munkaszüneti nap a munkavállaló heti pihenőnapjára esik és berendelik munkára, a heti pihenőnapon végzett munka ellenértékére vonatkozó szabály szerinti díjazás vagy szabadidő illeli meg. Vagyis, ha a munkavállaló nem kap másik szabadnapot, ki kell fizetni részére, illetőleg havi munkaidő a munkaszüneti nap következtében megrövidül. De nem jár munkabér akkor, ha a munkaszüneti nap a munkavállaló napi pihenőnapjával, vagy a munkavállaló napi pihenőnapjával vagy szabadnapjával esik egybe. Ilyenkor ugyanis a munkaidő nem rövidül meg, a munkavállalót tehát nem éri keresetvesztés.

Ha a munkaszüneti nap munkanapra esik, és a munkavállaló munkára berendelik, meg kell kapnia az átlagkeresetét és ezen felül a napi munkáért járó díjazást is, kivéve, ha a túlmunkáért ellenértékére nem jogosult.

Dr. V. M.